

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 664071-0

Fax: +43(732) 664071-344

Die Fahr-
küche in
Bewegung



Útban
a tábori
konyha.

Akik nem fegyverrel harcolnak.

Mozaik a frontmögöttiekről.

Kint a fronton nincs különbség az első vonalban harcolók és azok között, akik fegyvertelenül teljesítik szolgálatukat és fontos munkájukkal az első vonal teljesítőképességét emelik és annak kivívott sikereit teszik teljessé és maradandóvá. A szanitéc, a számvivő, a szakács, sőt még egy civilkocsis is bajtárs ott kint. Csak messze a «hinterland» mélyén, stratégiailag biztos kávéházi asztalok mellett szokták a vitéz felmentettek és az untauglich oroszok megvetni és rossz élcekkkel elintézni a front másik vonalában küzdő fegyverteleneket... Ott kint tudják, mi a sebesültnek a szanitéc, mi az éhes bakának a menázsit hozó «zsiros szakács», mi az iroda, ahol egyéb földi jók mellett a «lénungot» meg a szakácsművészeket dirigálják, még a «muzik»-ról is tudják, hogy nemcsak fáradt csapatokat vidámít lelkes indulókkal, hanem szanitéciszolgálatot teljesít és szeretettel gondozza a harctér szomorú temetőit...

*

Radžiojován történt... A falu egyik fele az oroszé, a másik a miénk volt. Az első zászlóalj öt napon át a húszfokos hideg és az ellenség állandó tüzelése mellett hőiesen állta a kárpáti harcok minden gyötrelmét: ette a jéggé fagyott húst és kenyeret, melyet csak egész éjjeli út után apró hegyi lovakon lehetett egyszer napjában odaszállítani, túrta a hideget, melynek iszonyatait a hóban kővémeredett néma holttestek kiabálták a megpróbált emberek fülébe... És mindezek után támadásra indult az oroszok első állásai ellen és kiverte az orszokat... A rémes éjszakákat szivettető halálos ordítások tették a

borzalmak fészkévé... Nem lehetett éjjel egyebet hallani, mint a szenvedések minden skálájával ordítva, kiáltva, elhalón, suttogva:

— Szanitéc... Szanitéc...

A falu egyik házában, melynek egyik sarkát gránátrobbantás zúzta szét, oldalfalait srapnellhüvelyek hasogatták — egy huszonnégy óra alatt több mint háromszáz sebesültet láttak el *Miskolczy* orvosönkéntes őrmester és *Koch* szanitécőrmester vezetésével az első zászlóalj szanitécei... Nyolc ember kellett a meredek, hóeste hegyoldalból egy-egy súlyos sebesült szállításához... És hordták a szanitécek halálmegvetéssel... A harmadik század négy szanitéce megsebesült, míg a hegyoldalon jajgató bajtársat és utánuk megsebesült négy szanitéckatonát sikerült lehozni az ötödiknek... Bent a kötőhelyen egy huszonnégy óráig pihenés nélkül folyt a munka s a háromszázadik sebesültet ép oly gondosan kötözték, mint a legelsőt... Mikor az egyik hordágyról fel emelték a takarót — egy jéggé fagyott nyögő vértömeg vált láthatóvá... Tegnap láttam ezt a vértömeget... Egészen jóképű baka. Azóta másodszer ment el a marssal... Kereste a Miskolczy kadét urat, mert meg akar neki valamit köszönni... Ezt a valamit úgy hívják, hogy élet... És ott a Kárpátokban olcsó volt ez a drágaság...

*

Homonnától Jablonkiig egy kerekektől agyonszántott, hatvan kilométeres úton csak szekerek jönnek-mennek. Balról mennek, jobbról jönnek... A végtelen kocsisor egy kis szimpla mozaik a monarchia nemzetisé-